

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

**Светла Гогова,
Хистологичен лаборант в Първа САГБАЛ "Св. София" - гр. София:**

ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВАТА МЕ МОТИВИРАТ

Да си професионалист по здравни грижи в България е дръзко начинание, на което устояват все по-малко наши сънародници. Заплахата страната ни совсем скоро да се окаже без нужните специалисти е напълно реална. Решихме да Ви покажем защо това е така, с надеждата, че решаването на проблемите минава през тяхното споделяне.

"Предизвикателството да работя в България" е темата на националния конкурс за есе, който организира Clinica. bg заедно с Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (БАПЗГ).

Състезанието е част от глобалната кампания на Световната здравна организация (World Health Organization - WHO), Международния съвет на сестрите (International Council of Nurses - ICN) и независимата благотворителна организация Burdett Trust for Nursing, която стартира на 27 февруари 2018 г. в Лондон и Женева се провежда в целия свят под надслов "Здравните грижи сега" (Nursing now).

Представяме Ви есето на Светла Гогова:

Име: Светла Стефчова Гогова

Възраст: 47 години

Образование: Професионален бакалавър - медицински лаборант, бакалавър - социална педагогика, магистър - връзки с обществеността

Месторабота: Хистологичен лаборант в Първа САГБАЛ "Света София", гр. София

Трудов стаж: 24 години, като от тях 14 години в сферата на здравеопазването

Професионална квалификация: Предимно в областта на социалната сфера, в сферата на здравеопазването притежава удостоверение за курс по "Параклинични изследвания съпътстващи профилактиката, ранната диагностика и комплексното лечение на онкоболните", член е на MENSABULGARIA

Хобита: Народни танци, писане на поезия и проза

Девиз: "Няма невъзможни неща!"

НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

Според тълковния речник предизвикателството е постъпка, която провокира. А според мен предизвикателството е мотив за действие. Предизвикателството може да приеме много лица - да бъде трудност, препятствие, пречка да постигнеш дадена цел. Може да бъде непредвидена ситуация, в която трябва да действаш гъвкаво. Може да бъде и действие, което те провокира да обединиш знания и опит в едно.

Когато навремето записах специалността „Медицински лаборант“ го направих с ясната цел, че след завършването си ще работя като такъв. Това беше през 1992 г. Тогава в България беше предизвикателство да намериш свободна позиция в системата на здравеопазването. Все още частният сектор беше в зародиша си. Времената бяха смутни и непредвидими. Не познавах никой и нямах роднини, които да ми помогнат. Успях благодарение на отличната си диплома.

Започнах работа в голяма софийска болница като клиничен лаборант. Дейността в нея беше почти напълно автоматизирана. Компютърна система за отчитане на биохимичните показатели, за туморните маркери, за кръвната картина и прочие. В онези години, за разлика от сега, механизирани системи не бяха така здраво прешлетени в ежедневието, както е в днешно време. Не във всеки дом имаше компютър, телефона беше лукс, а за телевизор се извиваха опашки и се изготвяха списъци на чакащите. Бяха разпространени интернет кафенетата.

Тогава за мен беше предизвикателство да се обуча да работя на тези „машини“. Но когато апарата за кръвните картини един ден се повреди, за мен беше едновременно предизвикателство и удовлетворение да приложя наученото през студентските си години на практика, а именно да броя левкоцитите под микроскоп.

Междувременно надградих образованието си и започнах работа в социалната сфера по новата си специалност и така за няколко години се откъснах от здравеопазването. Когато се завърнах обратно нещата бяха коренно променени.

Частният сектор процъфтяваше, откриваха се нови и нови частни лаборатории и болници. Част от държавните навремето болници се бяха преобразували в общински, действаха като търговски дружества. Търсеха се спонсори, които да финансират дейността на болниците, възлагаха се обществени поръчки и така нататък. Бяха създадени т.нар. клинични пътеки. Появи се здравното осигуряване и деленето на пациенти като здравно осигурени и здравно неосигурени. Компютрите навлязоха в ежедневието ни.

Хората масово имаха достъп до интернет и мобилни услуги, а информацията ни "заливаше" благодарение на глобалната мрежа, на социалните мрежи, на масовите медии и отворените граници.

Започнах работа като хистологичен лаборант. А предизвикателствата? Те също се бяха променили. Усещаше се недостига на кадри. Вакантните места оставаха такива за дълго време. Все повече хора в пенсионна възраст продължаваха да работят именно поради липса на кандидати. Разликата в заплащането в държавните и частните болници стана голяма. Параклиниките останаха в сянката на отделенията и не се оценяваха подобаващо.

Понастоящем за мен е предизвикателство да работя със стара апаратура, която често се поврежда поради липса на регулярна поддръжка. Предизвикателство е да включвам биопсии в парафин, който се втвърдява бързо, защото обществената поръчка е спечелена от предложилият най-ниската оферта, което е за сметка на качеството.

Предизвикателство е да изкарвам перфектни срези на микротом, който е сглобен от резервни части. Предизвикателство е да работя на заплата в пъти по-ниска от средната за страната. Предизвикателство е да работя в сграден фонд, който не е реновиран. Предизвикателство е да работя в намален състав, поради липса на кандидати. Предизвикателство е липсата на ефективна комуникация между различните нива в системата на здравеопазването - и по вертикалата, и по хоризонталата. Предизвикателство е навлизането на политиката в управленските структури на болничните заведения и зависимостта на решенията от силните за деня.

Но аз не роптая, а приемам действителността такава, каквато е. Това не означава, че съм се примирила със статуквото, напротив. Но предпочитам да действам с разум, а не емоционално.

Предизвикателствата ме мотивират. Те ми дават възможност да действам гъвкаво, да се адаптирам към бързо променящата се среда, да бъда креативна. Лесно е да работиш, когато всичко ти е под сигурено, трудно е да действаш, когато поради различни независещи от теб причини трябва да взимаш компетентни решения. В работата си често излизам от зоната на комфорт, но това също ми действа мотивиращо. Предизвикателствата ме обогатяват, колкото и абсурдно да звучи това за мнозина.

Есето е публикувано в Clinica.bg на 27.03.2018 г. и в Електронния бюлетин на БАПЗГ - брой 3/2018 г.